

„Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ (Mt 5,6)

Evanjelium (Mt 5,1-12)

¹ Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci.

² Otvoril ústa a učil ich:

³ Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

⁴ Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

⁵ Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

⁶ Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

⁷ Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

⁸ Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

⁹ Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

¹⁰ Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

¹¹ Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; ¹² radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Katechéza

„**Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.**“ (Mt 5,6)

Pokračujeme v rozjímaní nad žiarivou cestou šťastia, ktorú nám Pán odovzdal v blahoslavenstvách, a dostávame sa k štvrtému z nich: «Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.» (Mt 5,6)

Pristavili sme sa už pri chudobe v duchu i pri plači; teraz sa pristavíme pri ďalšom type slabosti, ktorá má súvis s hladom a smädom. Hlad a smäd sú primárne potreby, týkajú sa prežitia. Toto treba zdôrazniť: tu nejde o nejakú túžbu vo všeobecnosti, ale o každodennú a životnú nevyhnutnosť, akou je výživa.

Čo to však znamená byť lační a smädní po spravodlivosti?

Zaiste tu nehovoríme o tých, ktorí chcú pomstu, veď práve naopak, v predchádzajúcom blahoslavenstve sme hovorili o miernosti. Istotne nespravodlivosti zraňujú ľudstvo; ľudská spoločnosť naliehavo potrebuje nestrannosť, pravdu a sociálnu spravodlivosť; pamätajme, že zlo konané na ženách a mužoch sveta prichádza až k srdcu Boha Otca. Ktorý otec by netrpel kvôli bolestiam svojich detí?

Sväté písmo hovorí o bolesti chudobných a utláčaných, ktorú Boh pozná a zdieľa. Pretože počul volanie z útlaku, vystupujúce od synov Izraela – ako rozpráva kniha Exodus (porov. 3,7-10) –, Boh zostúpil, aby vyslobodil svoj ľud. Ale hlad a smäd po spravodlivosti, o ktorom nám hovorí Pán, je ešte hlbší než legitímna potreba ľudskej spravodlivosti, ktorú každý človek nosí vo svojom srdci.

V tej istej „reči na vrchu“, o niečo ďalej, hovorí Ježiš o spravodlivosti väčšej než ľudskej právo alebo osobná dokonalosť, keď hovorí: «Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do nebeského kráľovstva» (Mt 5,20). A toto je spravodlivosť, ktorá pochádza od Boha (porov. 1 Kor 1,30).

„Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ (Mt 5,6)

V Písme nájdeme vyjadrenie smädu hlbšieho než ten fyzický, čo je túžbou, sídliacou v koreni nášho bytia. Žalm hovorí: «Bože, ty si môj Boh, už od úsvitu sa viniem k tebe. Za tebou prahne moja duša, za tebou túži moje telo; ako vyschnutá, pustá zem bez vody» (Ž 63,2). Cirkevní otcovia hovoria o tomto nepokoji, ktorý prebýva v srdci človeka. Sv. Augustín hovorí: «Stvoril si nás pre seba, Pane, a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe» (Vyznania, 1,1.5). Je tu vnútorný smäd, vnútorný hlad, nepokoj...

V každom srdci, dokonca i v ľuďoch najskazenejších a vzdialených od dobra, je ukryté prahnutie po svetle, hoci by sa nachádzalo pod sutinami klamstiev a omylov, ale vždy je tu smäd po pravde a dobre, čo je smäd po Bohu. To Duch Svätý podnecuje tento smäd: to On je tou živou vodou, ktorá uhnietila náš prach, to On je tým stvoriteľským dychom, ktorý jej dal život.

Kvôli tomuto je Cirkev poslaná ohlasovať všetkým Božie slovo, preniknutá Duchom Svätým. Pretože evanjelium Ježiša Krista je tou najväčšou spravodlivosťou, akú možno ponúknuť srdcu ľudstva, ktoré ju životne potrebuje, i keď si to neuvedomuje (porov. Katechizmus Katolíckej cirkvi, 2017: „Milosť Ducha Svätého nám udeľuje Božiu spravodlivosť. Spája nás skrze vieru a krst s umúčením a zmŕtvychvstaním Krista, a Duch nás robí účastníkmi na jeho živote.“)

Napríklad, keď muž a žena sa vezmú a majú v úmysle konať niečo veľké a pekné, a ak si uchovávajú tento smäd živým, vždy nájdú cestu ako napredovať, uprostred problémov, s pomocou Milosti. Aj mladí majú tento hlad, a nesmú ho stratiť! Je treba chrániť a živiť v srdciach detí túto túžbu po láske, nežnosti a prijatí, ktorú vyjadrujú vo svojich úprimných a radostných nadšeniach.

Každý človek je povolaný znovu objaviť, čo naozaj zaväži, čo naozaj potrebuje, na čom spočíva dobrý život, a zároveň aj čo je druhoradé a čoho sa dá pokojne zriecť.

Ježiš ohlasuje v tomto blahoslavenstve – lační a smädní po spravodlivosti – že existuje smäd, ktorý nesklame; smäd, ktorý, ak bude vypočutý, bude nasýtený a vždy dôjde k dobrému koncu, pretože zodpovedá samotnému srdcu Boha, jeho Svätému Duchu, ktorý je láska, a aj tomu semiačku, ktoré zasial Duch Svätý do našich sŕdc. Nech nám Pán dá túto milosť: mať tento smäd po spravodlivosti, čo je práve touto túžbou nájsť ho, vidieť Boha a konať dobro druhým.

Franciscus